

- **FRAMA**- ima susrete utorkom u 20,15 sati.
- **VJERONAUKE**- za srednjoškolce od I. do IV. razreda: srijeda u 20,00 sati.
- **VJERONAUKE** - za studente: utorkom u 19,30 sati; za starije: četvrtkom u 19,30 sati.
- **MINISTRANTI** - susreti su subotom u 11,00 sati
- **Biblijska grupa** - svake srijede u 19,30 sati;
- **Zbor mladih "Snaga Duha"** - susreti i probe su srijedom u 19,30 sati
- **Mješoviti zbor**- susreti i probe su petkom u 19,15 sati.

MOLITVENI SUSRETI:

- svakoga dana prije večernje sv. mise moli se Večernja molitva Crkve - Časoslov;
- ponedjeljkom poslije večernje sv. mise: klanjanje i molitva pred Presvetim;
- utorkom u 18,10 prije, večernje sv. mise: antunovska pobožnost;
- četvrtkom je cjelodneвно klanjanje pred Presvetim u crkvi, a molitva za bolesne i klanjanje u 16,30 sati. (*osim mjeseca kolovoza*);

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom, a u drugo vrijeme kroz tjedan (osim nedjeljom i blagdanom) potražite svećenika kod vratara.
- Nakane sv. misa možete naručiti kod sakristana (prije ili poslije sv. mise).
- Preporučamo vam vjerski tisak: Biblija danas, Glas koncila, MAK, Kana, Svjetlo riječi, TAU, Živo vrelo, Novi svijet, list franjevačkih zajednica: Brat Franjo

SV. FRANJO SOLANO (1549. – 1640.)

Rodio se 1549. godine u Andaluziji nedaleko Cordobe. S 20. godina je stupio u Red Manje braće. Svojoj franjevačkoj braći je služio vršeći predano službe magistra novaka i gvardijana, a Božjem je narodu revno propovijedao. Franjo je zamolio poglavare da mu odobre da pođe u misije u Afriku, a oni ga poslaše u Južnu Ameriku. Neumorno je misijski djelovao od Perua do Argentine, na stotine tisuća je Indijanaca krstio. Znao je unijeti radosti među franjevačku braću i puk Božji napose sviranjem violine. Svoje posljednje godine života posvetio je slavi Božjoj te je često govorio: „Neka bude slavljeno Bog!“.

Umro je u Limi 1640. godine. Zaštitnik je franjevačkih misija te pojedinih južnoameričkih gradova.

OGLASI

CRKVE SVETOGA FRANJE

Zagreb, Kaptol 9
br. 500(305), 8. SRPANJ 2012.

ČETRNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU -B

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA:

nedjeljom i svetkovinom: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 18.30
blagdanom: 6, 7, 9, 11 i 18.30 sati
radnim danom: 6, 7, 9 i 18.30 sati

KALENDAR TJEDNA

IMENDANI

Ponedjeljak	9.7. Bl. Marija Petković od Propetog.....	Leticija
Utorak	10.7. Sv. Amalija	Veronika
Srijeda	11.7. Sv. Benedikt, opat, zaštitnik Europe.....	Benedikt
Četvrtak	12.7. Sv. Ivan Jones i Ivan Wall.....	Mislav, Tanja
Petak	13.7. Bl. Djevica Marija Bistrička	Henrik
Subota	14.7. Sv. Franjo Solanski	Miroslav
Nedjelja	15.7. PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	

☑ Utorkom je **antunovska pobožnost** u 18,10 sati, a petkom u 18 sati **pobožnost križnoga puta**.

Klanjanje pred Presvetim je četvrtkom cijeli dan te ponedjeljkom i petkom nakon večernje svete mise.

☑ U petak, 13. srpnja, je **blagdan Majke Božje Bistričke**. Svete mise su u 6,7,9 i 18,30 sati.

☑ Vrijeme je **godišnjih odmora**. Više putujemo, osobito prema mjestima naših odmora. Budimo pozorni u prometu i čuvajmo sebe i svoje bližnje jer će biti pojačan promet i gužve na cestama te veća opasnost od prometnih nesreća. Također ne zaboravimo i na godišnjem odmoru na slavlje nedjeljne svete mise.

RIJEČ BOŽJA

PRVO ČITANJE: Ez 2,2-5

I uđe u me duh, kako mi progovori, te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji mi govoraše. I reče mi: "Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi griješili su protiv mene sve do dana današnjega. Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod! I poslušali oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među vama.

DRUGO ČITANJE: 2Kor 12,7-10

I da se zbog uzvišenosti objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara da se ne uzoholim. Za to sam tripot molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: "Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab, onda sam jak.

EVANĐELJE: Mk 6,1-6

I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama? Nije li ovo drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi? I nisu li mu sestre ovdje među nama?" I sablažnjavahu se o njega. A Isus im govoraše: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu." I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. I čudio se njihovoj nevjeri.

Mali komentar na evanđelje

Bez vjere nema čudesa

Isusov dolazak u Nazaret, njegov rodni kraj, drugi evanđelista nije spomenuo na temelju vremensko redosljeda, nego na temelju teološkog slijeda. Evanđelista se brine da ga ne predstavi kao nekog čarobnjaka, nego kao Sina Božjega koji oslobađa čovjeka od njegove ograničenosti: grijeha, bolesti, smrti. Ali to spasenje događa samo u određenom okruženju, a to je okruženje vjere. Njegovi mještani nisu uspjeli biti svjesni njegova božanskog stanja. Za njih Isus nije nitko drugi nego "drvodjelja, Sin Marijin i brat Jakovljevi i Josipovi, i Judini i Šimunovi". Markov tekst ne donosi dokaze ni za niti protiv Marijina djevičanstva. To što se govori o Isusovoj braći može veoma dobro značiti prilagodbu biblijskom običaju da bilo koji stupanj rodbinstva može biti označen pojmom "brat" (Post 13,8). No evanđeoski tekst po sebi ne donosi ni na koji način tu vrstu briga oko tog pitanja, koje su potom u kasnijoj crkvenoj povijesti uzele toliko prostora. Isus se u svom rodnom kraju osjeća kao zakočenim upravo zbog toga što je tamo praktički nedostajalo vjere. "I čudio se njihovoj nevjeri". "Braća" i zemljaci možda su Isusa u velikoj mjeri primili kao "nadčovjeka", u odjeći karizmatičkog vođe u borbi protiv Rimljana; ali stvarnost koju su imali pred očima za njih je bilo razočaranje. Makar su priznavali neke elemente njegova dobročiniteljskog djelovanja, u njemu nisu uspjeli pročitati poruku spasenja i oslobođenja kojem je bio znak. Jednom riječi, nedostajala im je vjera. Prema kršćanskom piscu Hegesipu car Domicijan je dao dovesti u Rim neke Judine potomke, Isusovu "braću", da bi ga obavijestili o tim događajima: ali kad je jednom primio obavijesti od rođaka, uvjerio se da mu ne mogu smetati, pa ih je pustio da se vrate u Judeju. Pisac drugog Evanđelja nastoji zabilježiti da je zajednicu okupio jedino Duh u okruženju vjere pa je prema tome beskorisno u njoj tražiti neke određene dinastijske sveze, kao što se već, kako se čini, dogodilo u Jeruzalemu, gdje na čelu bio Jakov "brat Gospodinov". Ipak, temeljna oznaka ovog odlučnog teksta jest da je vjera ispred čudesa, a ne obratno. Stoga je beskorisno postavljati apologetiku kojom se dokazuje Kristovo božanstvo postojanjem nekih čudesa koja su iznad ljudskih sila.